Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Solinus de Memorabilibus Mu[n]di

Solinus, Gaius Iulius

Spire, 1512

Cap. VI.

urn:nbn:de:bsz:31-270794

Visual Library

aut metu aut caſu aut morbo facilius intercipi ſepe perſpectū eſt. (Meſalla)
Qui lapide ictus fuerat accepimus oblitum litterarū. Meſſallā (Coruinus)
certe coruinum poſt egritudinē quā ptulerat pcuſſum: ꝓprij nōis (Mēoria)
obliuione: q̄ʒlibet alias ei ſenſus vigeret. Memoriā metus peri/ (excidit)
mit. contra vocis interdū eſt incitamentū. quā nō ſolū acuit: ſʒ etiā (Vox)
vbi nunq̄ʒ fuerit extorquet. Deniqʒ cū olympiade octaua ꝛ q̄nq̄ge/ (Cyrus)
ſima victor Cyrus intraſſet aſie oppidū Sardis vbi tūc Creſus la (cretus)
tebat: athis filiꝰ eius mutꝰ: ad id vſqʒ tacis in vocē erupit vi timoris (Athis)
Exclamaſſe eū dī parce pr̄i meo Cyre. ꝛ te hōiem eſſe vel caſibꝫ di/ (Mores)
ſce nr̄is.

De Moribus — Cap. VI.

t Ractare de moribꝫ ſupereſt: quoꝝ excellētia maxie in duo
bus enituit. Cato pnceps porcie gentis ſenator optimus: (Catho)
imperator: orator optimꝰ. Cauſam tn̄ q̄dragies ꝛ q̄ter dixit
diuerſis odioꝝ ſimultatibus appetitus: ſemper abſolutus. Unde (Scipionis)
Scipionis emiliani laus ꝓpenſior: qui preter bona quibus Catho (Laus)
clarus fuit etiā publico amore preceſſit. Uir optimus Naſica Sci (Naſica)
pio iudicatus eſt: non priuato tantum teſtimonio: ſed totiꝰ ſenatꝰ
ſacramento. quippe quo iuuentus dignior non fuit: cui precipue re
ligionis crederetur miniſterium: cum oraculum moneret accerſi
deum ſacra matris peſſimuntie.

De Eloquentia — Capitm. VII:

p Lurimi inter Romanos eloquētia floruerūt. ſed h̄ bonū (Eloquētia)
hereditariū nunq̄ʒ fuit: niſi in familia curionū in q̄ tres ſe/ (curiones.)
rie cōtinua oratores fuere. Magnū hoc habitū eſt ſane h̄
ſclo: q̄ facūdiam precipue ꝛ humana ꝛ diuina mirata ſunt. Quippe (archilochi)
tunc percurſſores Archilochi poete Apollo prodidit: et latronū fa (pcuſſores)
cinus deo coarguente detectum eſt. Cumqʒ Lyſander lacedemo/ (Lyſander)
nius athenas obſideret: vbi Sophoclis tragici inhumatū corpꝰ
iacebat: identidem liber pat̄ ducem monuit per quietem vt ſepeli/ (Pindarus.)
ri delitias ſuas ſineret. Nec prius deſtitit q̄ʒ Lyſander cognito q̄s
obijſſet die: ꝛ qd a numine poſceret: inducias bello daret: vſqʒ dū
congrue ſupremis manibꝫ exequie ducerent. Pindarum lyricū eo (Cn. pōpeiꝰ)
cōuiuij loco qui imminebat ruina: ne cum ceteris interiret forinſe/ (magnus)
cum eū caſtor ꝛ pollux vocauerunt: inſpectantibꝫ vniuerſis: Quo (Poſſidonꝰ.)
effectum eſt vt ſolꝰ impendens periculū euaderet. Numerandus
poſt deos Cn. pōpeius magnꝰ: intraturꝰ poſſidonij domū clariſſi/ (Affricanus)
mi tūc ſapie pfeſſorꝰ: pcuti ex more a lictore vetuit fores: ſūmiſqʒ fa (Ennius)
ſcibꝫ q̄ʒ libet cōfecto mithridatico bello ꝛ oriētis victor: ſententia ꝓ
pria ceſſit ianue litteraꝝ. Affricanus prior. Qu. Ennij ſtatuā im/
poni ſepulchro ſuo iuſſit. Uticēſis: Catho vnū ex tribunatu militū